

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **A. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se v r a c í zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- IV. Žalobce se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 10. 12. 2016 poštovní formou žalobu, která byla zdejšímu soudu doručena dne 12. 12. 2016. Žaloba byla označena jako žaloba na postup žalovaného ve věci žádosti o vízum strpění a související s tím řízení o živnostenské oprávnění včetně odkladného účinku. V žalobě toliko uvedl, že dne 11. 10. 2016 podal dvě žádosti o vízum strpění vedené pod sp. zn. OAM – 02115-3/ST-2016 a sp. zn. OAM – 02116-3/ST-2016 a žalovaný o nich nerozhodl v zákonem stanovené 30 denní lhůtě.

V doplnění žaloby ze dne 19. 12. 2016 žalobce uvedl, že kromě dvou žádostí ze dne 11. 10. 2016 podal u žalovaného dne 31. 8. 2016 žádost o vydání povolení k trvalému pobytu na území ČR pod sp. zn. OAM – 13813/TP-2016. Dále poukázal na to, že žalovaný ohledně žádostí o udělení víz reagoval až dne 16. 11. 2016 tak, že vystavil potvrzení, v němž konstatoval, že se na žalobce vztahuje fikce oprávněného pobytu dle § 60 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Přestože potvrzení jej opravňuje k pobytu v ČR, žalovaný porušil svou povinnost dle § 170 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, když v zákonem stanovené lhůtě, tj. do 10. 11. 2016, o jeho

vízech nerozhodl. Žalobce zároveň požádal o odklad účinnosti rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění. Závěrem žalobce navrhl, aby soud svým rozsudkem:

- I. žalované uložil udělit žalobci vízum strpění nad 90 dní,
- II. žalované uložil při projednání žádosti o trvalý pobyt pod sp. zn. OAM – 13813/TP-2016 pohlížet na žalobce jako na držitele živnostenského oprávnění,
- III. živnostenskému odboru Městského úřadu pro Prahu 13 uložil, aby na žalobcovo živnostenské oprávnění do doby soudního rozhodnutí pohlížel jako na pozastavenou živnost.

V dalším doplnění žaloby ze dne 2. 1. 2017 žalobce připustil, že návrh na opatření proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) ve věci dvou žádostí o vízum strpění nepodal. Dne 2. 1. 2017 podal toto opatření ve věci žádosti o trvalý pobyt.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 9. 1. 2017, č.j. 5 A 216/2016-22 poučil žalobce mimo jiné o tom, že nezbytnou podmínkou řízení je bezvýsledné vyčerpání prostředků k ochraně před nečinností a že soud není oprávněn uložit žalovanému, natož jinému správnímu orgánu, který není ani účastníkem správního řízení, povinnost vydat rozhodnutí o konkrétním obsahu. Soud proto žalobce vyzval, aby odstranil nedostatky žaloby tak, že opraví návrh výroku rozsudku v souladu s poučením, kterého se mu ze strany soudu dostalo.

Podáním ze dne 1. 2. 2017 žalobce opravil návrh výroku rozsudku tak, že navrhl soudu, aby uložil žalovanému „*udělit žalobci vízum strpění nad 90 dní*“ a přiznal odkladný účinek „*řízení o oprávněnosti pobytu na území České republiky zahájeného Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy, Odborem cizinecké policie, oddělením bytové kontroly, pátrání a eskort dne 8.12.2016 pod. sp. zn. KRPA-496665- /ČJ-2016-000022*“.

Přípisem ze dne 8. 2. 2017 vyzval soud žalovaného, aby jej informoval, zda eviduje žádosti žalobce ze dne 11. 10. 2016 o vízum strpění pod sp. zn. OAM – 02115-3/ST-2016 a sp. zn. OAM – 02116-3/ST-2016; zdali o nich již bylo rozhodnuto a případně jakým způsobem; rovněž tak zda žalobce ve správním řízení vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu ohledně dotčených žádostí.

Žalovaný podáním ze dne 15. 2. 2017 soudu sdělil, že ve věci žádostí žalobce sp. zn. OAM – 02115/ST-2016 a sp. zn. OAM – 02116/ST-2016 vydal dne 30. 11. 2016 Informace o důvodech neudělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území České republiky. Přičemž žalobce u Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců nepodal návrhy na opatření proti nečinnosti ve výše uvedených správních řízeních. Žalovaný soudu zároveň doložil obě Informace o důvodech neudělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území ze dne 30. 11. 2016, č.j. OAM-02115-7/ST-2016, i s kopiemi poštovních doručenek, z nichž vyplývá, že obě Informace byly žalobci doručeny dne 5. 12. 2016.

Předtím, než soud přistoupí k posouzení žaloby z věcného hlediska, musí zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda jde o žalobu přípustnou.

Soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s. ř. s.“), ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení; to neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 80 odst. 3 správního řádu opatření proti nečinnosti může nadřízený správní orgán učinit i v případě, kdy je z okolností zjevné, že věcně a místně příslušný správní orgán nedodrží lhůtu stanovenou pro vydání rozhodnutí o žádosti nebo zahájí řízení z moci úřední anebo v řízení řádně pokračovat. Po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný.

Na úvod soud poznamenává, že podle § 5 s. ř. s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v rozhodnutí ze dne 20. 5. 2014, č.j. 8 Ans 2/2012-278, konstatoval, že *„z hlediska systematiky soudního řádu správního je podmínka, podle níž žalobce musí nejprve bezvýsledně vyčerpat procesní prostředky, které má k dispozici ve správním řízení, vlastní celkové koncepci správního soudnictví a teleologicky vyjadřuje zásadu subsidiarity ve vztahu mezi veřejnou správou a činností správních soudů. Jejím účelem je předejít soudnímu řízení v případech, kdy lze dosáhnout nápravy přímo u správních orgánů. Tato zásada je v obecné rovině vyjádřena v § 5 s. ř. s. a pro jednotlivé typy žalob je upřesněna zejm. v § 68 písm. a), § 79 odst. 1 a § 85 s. ř. s. Před použitím některého z typů žalob je tedy nutné nejprve vždy vyčerpat opravné prostředky nebo jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem (...).“* Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že *„účastník řízení je povinen vyčerpat prostředek ochrany proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu před podáním žaloby podle § 79 s. ř. s. i za situace, kdy se domáhá ochrany proti nečinnosti ústředního správního úřadu“*. Důsledky neuplatnění prostředků k ochraně před nečinností se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí ze dne 25. 5. 2016, č.j. 5 As 9/2015-59, dle něhož *„není-li při podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.), jedná se o žalobu nepřipustnou, kterou soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. K případnému dodatečnému splnění této podmínky v průběhu řízení před soudem nelze přihlížet.“*

V dané věci bylo mezi účastníky řízení nesporné, že žalobce podal dne 11. 10. 2016 dvě žádosti o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území České republiky,

o jejichž podání žalovaný vydal potvrzení č.j. OAM – 02115-3/ST-2016 a č.j. OAM – 02116-3/ST-2016, a žalobce u Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců nepodal návrhy na opatření proti nečinnosti ve výše uvedených správních řízeních.

Předpokladem soudní ochrany proti nečinnosti správního orgánu, a tedy i přípustnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti, je bezvýsledné vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti. Jelikož žalobce v podání ze dne 2. 1. 2017 výslovně uvedl, že neuplatnil opatření proti nečinnosti, přičemž jeho uplatnění není zřejmé ani z jiných žalobcových podání či přiložených příloh, a žalovanému nebylo uplatnění opatření proti nečinnosti k nadřízenému správnímu orgánu známo, soud dospěl k závěru, že žalobce opatření proti nečinnosti k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného nepodal, a tudíž nesplnil podmínku bezvýsledného vyčerpání prostředků na ochranu proti nečinnosti.

S ohledem na vše výše uvedené soud uzavírá, že podaná žaloba je nepřipustná, a proto ji proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, se soud již pro nadbytečnost nezabýval návrhem žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě ve znění podání ze dne 1. 2. 2017.

O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O vrácení soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud zároveň vyzval žalobce k poskytnutí součinnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. března 2017

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková